

Golden Days
på arbejde
6—22 sept.

DET KONGELIGE DANSKE
MUSIKKONSERVATORIUM

www.dkdm.dk

GOLDEN DAYS - WORKER'S UNION

Torsdag 12. september 2024 kl. 19.30, Studiescenen

Moderator: Tore Leifer. Kurator: Jeppe Just

KANTINEN

Introduktion ved Tore Leifer, tidligere programmedarbejder på DR (inkl. det gamle Radiohus), nu redaktør på Frederiksborg Nationalhistorisk Museum

Carl Nielsen:
(1865-1931)

Jens Vejmand (fællessang)

Thomas Darelius, klaver, og Jeppe Just, musikalsk sav

STUDIESCENEN

1. del - opera

Baldassare Galuppi:
(1706-1785)

Al lavoro, alla campagna fra Il filosofo di campagna

William Tarrach, baryton, og Thomas Darelius, klaver

W.A. Mozart:
(1756-1791)

Notte e giorno faticar fra Don Giovanni

Per Svenson, bas, og Thomas Darelius, klaver

Gioachino Rossini:
(1792-1868)

Largo al factotum fra Barberen i Sevilla

Akseli Mattila, baryton, og Thomas Darelius, klaver

2. del - lieder

Franz Schubert:
(1797-1828)

Fischerweise D. 881

Signe Haugaard Lauridsen, sopran, og Thomas Darelius, klaver

Franz Schubert:

Tischlerlied D. 274

Magnus Mariegaard, baryton, Thomas Darelius, klaver

Franz Schubert:

Am Feierabend D. 795 fra Die Schöne Müllerin

Magnus Mariegaard, baryton, og Thomas Darelius, klaver

Johannes Brahms:
(1833-1897)

Der Schmied (Ich hör ´ meinen Schatz) fra 5 Gedichte op. 19

Signe Haugaard Lauridsen, sopran, og Thomas Darelius, klaver

3. del - cabaret

Hanns Eisler:
(1898-1962)

Mutter Beimlein fra Lieder für Kindergärten

Laura Helene Hansen, sopran, og Luca Bello, accordeon

Vidar Sandbeck:
(1918-2005)

Heksedansen

Version for banjolele/ukulele, kontrabas og kvindestemme

Arr. Jeppe Just

Laura Helene Hansen, sopran, Nat Sascha Saietz Vork, ukulele,
Leo Klintman, kontrabas

Kurt Weill:
(1900-1950)

Seeräuberjenny

Laura Helene Hansen, sopran, Nat Sascha Saietz Vork, banjolele/ukulele,
Luca Bello, accordeon, Leo Klintman, kontrabas

4. del - instrumental

Louis Andriessen:
(1939-2021)

Worker's Union

Luca Bello, accordeon, Ludvig Smidl, elguitar,
Tomas Bazo og Christoffer Breman, slagtøj

FÆLLESSANG: CARL NIELSEN: JENS VEJMAND (TEKST: JEPPE AAKJÆR)

1. Hvem sidder dér bag skærmen
med klude om sin hånd,
med læderlap for øjet
og om sin sko et bånd?
Det er såmænd Jens vejmand,
der af sin sure nød
med hamren må forvandle
de hårde sten til brød.

2. Og vågner du en morgen,
i allerførste gry
og hører hamren klinge
på ny, på ny, på ny,
det er såmænd Jens vejmand,
på sine gamle ben,
som hugger vilde gnister
af morgenvåde sten.

3. Og ager du til staden
bag bondens fede spand,
og møder du en olding,
hvis øje står i vand, -
det er såmænd Jens vejmand
med halm om ben og knæ,
der næppe véd at finde
mod frosten mer et læ.

4. Og vender du tilbage
i byger og i blæst,
mens aftenstjernen skælver
af kulde i sydvest,
og klinger hammerslaget
bag vognen ganske nær, -
det er såmwænd Jens vejmand,
som endnu sidder dér.

5. Så jævned han for andre
den vanskelige vej,
men da det led mod julen,
da sagde armen nej;
det var såmænd Jens vejmand,
han tabte ham'ren brat,
de bar ham over heden
en kold decembernatt.

6. Der står på kirkegården
et gammelt frønnet bræt;
det hælder slemt til siden,
og malingen er slet.
Det er såmænd Jens vejmands.
Hans liv var fuldt af sten,
men på hans grav - i døden,
man gav ham aldrig én.

TEKSTER TIL GOLDEN DAYS - WORKERS UNION

1. DEL - OPERA

BALDASSARE GALUPPI: AL LAVORO, ALLE CAMPAGNA

Tekst: Carlo Goldoni, oversat af Tore Leifer

Al lavoro, alla campagna;
poi si gode, poi si magna
con diletto e libertà.
Oh che pane delicato,
se da noi fu coltivato!

Presto, presto a lavorare,
a podare, a seminare,
e dappoi si mangerà;
del buon vin si beverà,
ed allegri si starà.

Kom i gang med arbejdet, på landet;
bagefter kan vi nyde og spise
med fornøjelse og frihed.
Åh, hvilket lækkert brød,
når det blev dyrket af os!

Skynd jer, skynd jer at arbejde,
at beskære og så,
og bagefter skal vi spise;
god vin skal vi drikke,
og glade skal vi være!

MOZART: NOTTE E GIORNO FATICAR (FRA DON GIOVANNI)

Tekst: Lorenzo da Ponte, oversat af Tore Leifer

Notte e giorno faticar,
Per chi nulla sa gradir,
Piova e vento sopportar,
Mangiar male e mal dormir.
Voglio far il gentiluomo
E non voglio più servir...
Oh che caro galantuomo!
Vuol star dentro colla bella,
Ed io far la sentinella!
Voglio far il gentiluomo
E non voglio più servir...
Ma mi par che venga gente;
non mi voglio far sentir.

Slide og slæbe dag og nat
for én, der ikke påskønner det.
Udholde regn og blæst,
spise og sove dårligt.
Jeg vil også leve som adelsmand,
Jeg vil ikke længere være tjener!
Åh, så fin en gentleman,
hygger sig inde hos den smukke,
mens jeg må stå på vagt.
- Men jeg tror, der kommer nogen.
Jeg vil ikke have, de hører mig.

GIOACHINO ROSSINI: LARGO AL FACTOTUM (FRA BARBEREN I SEVILLA)

Tekst: Cesare Sterbini, oversat af Tore Leifer

Largo al factotum della città.
Presto a bottega che l'alba è già.
Ah, che bel vivere, che bel piacere
per un barbiere di qualità!
Ah, bravo Figaro! Bravo, bravissimo!
Fortunatissimo per verità!
Pronto a far tutto, la notte e il giorno
sempre d'intorno in giro sta.
Miglior cuccagna per un barbiere,
vita più nobile, no, non si da.

Rasori e pettini, lancette e forbici,
al mio comando tutto qui sta.
V'è la risorsa, poi, del mestiere
colla donnetta ... col cavaliere ...

Tutti mi chiedono, tutti mi vogliono,
donne, ragazzi, vecchi, fanciulle:
Qua la parrucca ... Presto la barba ...
Qua la sanguigna ... Presto il biglietto ...
Figaro! Figaro! Figaro!, ecc.

Ahimè, che furia! Ahimè, che folla!
Uno alla volta, per carità!
Ehi, Figaro! Son qua.
Figaro qua, Figaro là,
Figaro su, Figaro giù.

Pronto prontissimo son come il fulmine:
sono il factotum della città.
Ah, bravo Figaro! Bravo, bravissimo;
a te fortuna non mancherà.
Sono il factotum della città!

Gør plads for hele byens altmuligmand!
Hurtigt til butikken, det er allerede morgengry.
Hvilket herligt liv, hvilken fornøjelse
for en kvalitets-barber!
Dygtige Figaro!
Bravo, bravissimo!
Jeg er heldig-issimo!
Klar til at lave alt, nat og dag,
altid på farten rundt omkring.
Et bedre slaraffenland for en barber,
et ædlere liv findes ikke.

Sakse og kamme, lancetter og sakse
står alle under min kommando.
Snarrådig, idérig i min metier
med de unge damer og unge herrer.

Alle spørger efter mig, alle vil have fat i mig,
kvinder, drenge, gamle, piger:
Kom med parykken, fiks mit skæg hurtigt,
Giv mig en åreladning, her er et lille brev...
Figaro!

Åh, sikket hastværk! Sikke mange!
Én ad gangen, om jeg må bede!
Hej, Figaro! Her er jeg.
Figaro her, Figaro der,
Figaro oppe, Figaro nede.

Hurtig, så hurtig som lynet er jeg:
jeg er hele byens tjener.
Dygtige Figaro! Bravo, bravissimo;
lykken skal nok stå dig bi.
Jeg er hele byens altmuligmand!

2. DEL - LIEDER

FRANZ SCHUBERT: FISCHERWEISE D. 881

Den Fischer fechten Sorgen
Und Gram und Leid nicht an,
Er löst am frühen Morgen
Mit leichtem Sinn den Kahn.

Da lagert rings noch Friede
Auf Wald und Flur und Bach,
Er ruft mit seinem Liede
Die goldne Sonne wach.

Und singt zu seinem Werke
Aus voller frischer Brust,
Die Arbeit gibt ihm Stärke,
Die Stärke Lebenslust.

Bald wird ein bunt Gewimmel
In allen Tiefen laut
Und plätschert durch den Himmel,
Der sich im Wasser baut.

Und schlüpft auf glatten Steinen
Und badet sich und schnellt,
Der Große frißt den Kleinen
Wie auf der ganzen Welt.

Doch wer ein Netz will stellen
Braucht Augen klar und gut,
Muss heiter gleich den Wellen
Und frei sein wie die Flut;

Dort angelt auf der Brücke
Die Hirtin – schlauer Wicht,
Gib auf nur deine Tücke,
Den Fisch betrügst du nicht.

FRANZ SCHUBERT: TISCHLERLIED D. 274

Mein Handwerk geht durch alle Welt,
Und bringt mir manchen Thaler Geld.
Deß bin ich hoch vergnügt.
Den Tischler braucht ein jeder Stand:
Schon wird das Kind durch meine Hand
Im sanften Schlaf gewiegt.

Das Bette zu der Hochzeitnacht
Wird auch durch meinen Fleiß gemacht,
Und künstlich angemahlt.
Ein Geizhals sei auch noch so karg,
Er braucht am Ende einen Sarg,
Und der wird gut bezahlt.

Drum hab' ich immer frohen Muth,
Und mache meine Arbeit gut,
Es sei Tisch oder Schrank.
Und wer bei mir brav viel bestellt,
Und zahlt mir immer baares Geld,
Dem sag' ich großen Dank.

FRANZ SCHUBERT: AM FEIERABEND D. 795

Hätt' ich tausend
Arme zu rühren!
Könnt' ich brausend
Die Räder führen!
Könnt' ich wehen
Durch alle Haine!
Könnt' ich drehen
Alle Steine!
Daß die schöne Müllerin
Merkte meinen treuen Sinn!

Ach, wie ist mein Arm so schwach!
Was ich hebe, was ich trage,
Was ich schneide, was ich schlage,
Jeder Knappe thut [es]1 nach.
Und da sitz' ich in der großen Runde,
[Zu] der stillen kühlen Feierstunde,
Und der Meister [spricht] zu Allen:
Euer Werk hat mir gefallen;
Und das liebe Mädchen sagt
Allen eine gute Nacht.

JOHANNES BRAHMS: DER SCHMIED

Ich hör' meinen Schatz,
Den Hammer er schwinget,
Das rauschet, das klinget,
Das dringt in die Weite,
Wie Glockengeläute,
Durch Gassen und Platz.

Am schwarzen Kamin,
Da sitzt mein Lieber,
Doch geh' ich vorüber,
Die Bälge dann sausen,
Die Flammen aufbrausen
Und lodern um ihn.

3. DEL - CABARET

HANNS EISLER: MUTTER BEIMLEIN

Mutter Beimlein
Hat ein Holzbein
Damit kann sie ganz gut geh'n
Und mit 'nem Schuh und wenn wir brav sind
Dürfen wir das Holzbein seh'n!

In dem Bein da ist ein Nagel
Und da hängt'se den Hausschlüssel dran
Das sie ihn, wenn sie vom Wirtshaus heimkommt
Auch im Dunkeln finden kann!

Wenn Mutter Beimlein auf den Strich geht
Und sie bringt 'nen Freier nach Haus'
Dreht sie das elektrische, bevor sie aufschließt
Auf'm Treppenabsatz aus!